

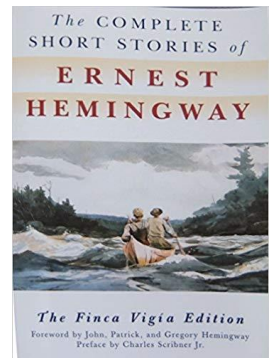
Mùa Đông Ước Mơ

Tuỳ bút hồi tưởng
Hong Nguyên HNT

Mới chia tay với Mùa Thu Chết, Nguyên gặp ngay một người con gái. Nàng là bông hoa dại của hương đồng cỏ nội miền Nam. Thực vậy, qua lời kể, nàng cho biết gốc gác từ một gia đình có cha là một nhân viên ngành công lực đã đi theo một cuộc sống riêng, bỏ rơi hai mẹ con nàng, y như điều người ta nói đó là việc thường tình của nhiều đàn ông đất Nam Kỳ. Lúc làm quen, Nguyên cũng không tránh khỏi sự đắn đo, phân vân, so sánh giữa hai gia đình: một của chàng và một của nàng. Nhưng sau một thời gian giao tiếp, chàng thấy ở nàng có cái tính thật thà, chân chất của phụ nữ miền Nam, khiến dần dần nảy sinh một mối thương cảm trong tâm hồn chàng. Kết quả nàng trở thành người yêu đầu đời của chàng.

Cũng như với MTC, Nguyên mệnh danh cho người yêu là Mùa-Đông-Trên-Đỉnh-Tuyết-Kilimanjaro. Tại sao vậy? Trước thời gian làm quen, chàng có xem một cuốn phim quay vào năm 1952 theo truyện kể của đại văn hào E.Hemingway mang tiêu đề Đỉnh Núi Tuyết Kilimanjaro (The Snows of Kilimanjaro). Theo tài liệu Google/GradeSaver, truyện The Snows of Kilimanjaro mở đầu bằng một đoạn văn về Mt. Kilimanjaro, ngọn núi cao nhất Phi-châu, còn được gọi là <The House of God>. Nghe kể rằng gần đỉnh núi có xác bị đóng băng của một con báo mà không ai biết tại sao nó hiện diện ở đó. Từ câu chuyện có vẻ huyền thoại này, Nguyên đối chiếu với tình trạng của chính mình dường như đang miệt mài theo đuổi một tình yêu với nàng:

*Như con gấu trắng vẫn cô đơn tìm lên đỉnh Kilimanjaro
vào mùa đông tuyết giá - Anh cũng vẫn tìm em.....**
(Lời Ru Ca Bốn Mùa Trong Tình Sử /CN-HNT, SG1974, #38)

Hành trình theo đuổi người yêu của Nguyên không phải là con đường bằng phẳng. Nó trải qua những đoạn lúc lên lúc xuống bất ngờ khiến chàng cũng mất khá nhiều thời giờ săn đón và chờ đợi, gặp và không gặp... Có lẽ bất cuộc tình nào mà chẳng bị trắc trở, vì những lý do không đâu vào đâu nhưng gây nên hậu quả buồn thảm thía, hờn giận, hững hờ... của cả đôi bên, ngay cả sự tuyệt giao, cho dù giả bộ bề ngoài chứ chưa phải thật lòng. Chàng nhớ mãi có một lần phải dừng xe đứng khuất ở góc đường Hồng Thập Tự, sát dinh TT mà chàng đoán nàng sẽ chạy qua sau giờ tan sở từ Bộ N.G. , rồi chờ khi thấy bóng tà áo trắng thì vội phóng xe theo. Lái xe tà tà theo nàng để phân vua về lá thư tuyết giao chàng đã trao cho nàng từ nửa tháng trước, để rồi cuối cùng nàng bị thuyết phục, nguôi giận và hai đứa trở lại đề huề như cũ. Hú vía ! Trong thời gian ấy, có không ít những bóng hồng lảng vảng bên chàng, nhưng dường như định mệnh đã an bài cho chàng chỉ được chọn một người yêu duy nhất, là Mùa Đông Trên Đỉnh Tuyết Kilimanjaro (MĐTĐTK).

Nguyên và nàng ai nấy đều mắc công việc bận rộn nên ít có dịp đi chơi đó đây. Tuy nhiên chàng cũng có mấy dịp đưa nàng đi dạo phố SG, xem chiếu bóng ở Rex/Lê-Lợi/Thái bình, ăn uống ở vài nơi, trong đó có lần xuống quán Đại học xá tận Chợ Lớn. Chàng cũng không quên dẫn nàng đến trường ĐHLKSG để nhìn thấy giảng đường quen thuộc của chàng. Sau rất nhiều lần tan sở, trước khi về nhà tận quận 7 xa xôi, nàng thường ghé nơi Nguyên đang ở một mình trên đường Trần Quốc Toàn:

.....
*Rồi Hạ lại qua, rồi Thu lại tới/Gió lạnh bắt đầu thổi/Căn gác trọ điều hiu
Không có em/Vòng tay bỏ ngỏ/ Bờ môi hững hờ*

Em có nghe không?/Từng tiếng đập/Từng hơi thở/Rạo rục hồn anh

.....
(LRCBMTTS.....)

Thời gian ! Ôi thời gian vùn vụt như tên bay ! Bị thu hút trong vòng xoắn cuộc đời, chưa kịp diu nhau đến chặng cuối là hôn nhân thì chợt đến lúc chia tay. Từ nửa năm trước khi biến cố 75 xảy ra, nàng xin Bộ NG. cho đi phục vụ tại một đại sứ quán ở..., _một nước đồng minh của VNCH ở vùng Đông Nam Á, với niềm tin rằng sau thời gian phục vụ 3 năm, nàng sẽ trở về, để rồi cùng chàng lập gia đình. Hơn nữa lúc đó Nguyên

nghe đến tương lai nàng nên sẵn sàng đồng ý, bởi vì hoàn cảnh chưa cho phép chàng quyết định giữ nàng lại để đi đến hôn nhân.

Buổi chiều ngày 13th 1.75 nàng đến căn gác trọ của chàng lần cuối để tạm biệt. Khỏi phải nói nàng đầm đìa nước mắt và dường như có ý thăm dò mức độ lưu luyến của chàng qua ý định có tiễn nàng lên máy bay vào sáng ngày mai _*Không, em ạ*. Nguyên tự nhủ thầm, cuộc tình đôi ta chỉ mới qua giai đoạn giao tiếp riêng giữa hai đứa, anh chưa có thể đóng vai trò chính thức trước mặt gia đình, họ hàng của em cũng như giới thiệu em trước gia đình bên anh. ? Buổi tối hôm ấy chàng chỉ đưa tiễn nàng xuống tận nhà một người bà con ở dưới Phú Lâm để thuận tiện cho sáng sớm mai ra phi trường. Nhưng sự đi xa của nàng đã làm anh buồn nẫu ruột. Thực vậy, vào sáng hôm sau, anh ra ngoài balcon, thần thờ ngược mắt nhìn lên trời, hướng về phía phi trường Tân Sơn Nhất, cứ thấy bóng một chiếc phi cơ bay lên, bay qua đầu mình, là anh tưởng tượng nó đang mang người yêu dấu của anh đi xa.

*Anh chợt đến cho lòng em biển động,
Rồi chợt đi để lại sóng âm thầm.
Em xuất hiện cho hồn anh bão nổi,
Rồi biệt ly để vũ trụ hoang tàn.*

[Hạ tànThuTối/CN-HNT.22.8.11 , (#26)]

Em đi 14 thì 23 Nguyên nhận được chiếc carte postale đầu tiên của Mùa Đông Trên Đỉnh Tuyết Killimanjaro từ xa gửi về. Rồi liên tiếp hai đứa trao đổi tổng cộng 6, 7 lá thư. Những tưởng cánh én sẽ giúp biết tin tức của nhau, kể lẽ tâm tình để từ đó Nguyên có thể theo dõi từng bước sinh hoạt của nàng tại xứ người, nào ngờ đầu bầu trời đã xụp đổ với biến cố 1975.

Sau biến cố 30 tháng 4, gần 3 năm bị giữ trong các trại tù mệnh danh bằng cái tên gọi mỹ miều là <Trại Cải Tạo>, Nguyên trở về thành phố Sài Gòn xưa yêu dấu đã bị đổi tên.

*Tôi trở về... qua rồi cơn ác mộng
Từ đáy sâu hỏa ngục của trần gian
(#51 Ngày Về)*

Trở về ! Qua một bài Tùy bút hồi ký (#79 TCNYVTTTCT), Nguyên mượn lối kể lẽ nhớ nhưng tha thiết, pha màu sắc lãng mạn qua hình thức một lá thư viết từ trại tù cải tạo gửi cho người yêu phản ảnh một tâm trạng yếm thế, tuyệt vọng nhưng cũng đầy chua chát, đắng cay để châm biếm gay gắt cái chủ trương, đường lối thực hiện trong thực tế tại những nơi tác giả đã đi qua, trong thời gian gần 3 năm từ giữa 1975 đến cuối 1977. Tổng cộng có 15 trang thư. Từng trang giấy của tập hồi ký 15 trang được ghi chép lên lút và giấu kín đem về nhà sau thời gian cải tạo là kết quả của từng giọt mồ hôi và máu mà Hoàng đã đổ ra trong khi làm lao động ở chốn lao tù.

Còn nữa, sau khi ra khỏi chốn lao tù, Nguyên thấy rõ mình mang thân phận như một chiếc lá nổi trôi giữa giòng đời xuôi ngược: Thân xác Lá thẳng trầm theo vận nước/Lá đang lặn trên đường phố phẳng phiu/Cơn lốc <75> xé nát Lá tiêu điều/Lá rơi xuống cửa cống ngầm hoả ngục.... Nhớ thời gian được lặn trên đường đời quá khứ /Lá tung tăng cùng gió nhẹ thành thơ bay!/Nay đã trở về nhưng cuộc sống lắt lầy/Bị cương toả trong vòng rào quản chế(#196 Chiếc Lá). Suốt một thời gian dài từ cuối 1977, trở về nhà cho tới khi bỏ quê hương sang định cư tại miền đất tự do 1993, Nguyên đã phải đắng cay vật lộn với cuộc sống lạ lẫm vô cùng, vừa phải lo việc cơm áo, vừa phải đối phó với nhà cầm quyền địa phương.

Người yêu_ nhân vật chính trong hồi ký của Nguyên là ai? Còn ai khác nếu không phải chính là nàng _ đối tượng của chàng trong bài thơ: *Lời Ru Ca Bốn Mùa Trong Tình Sử (Cho người mang danh hiệu Mùa Đông Trên Đỉnh Tuyết Kilimanjaro*)*

<Con gấu trắng vẫn cô đơn tìm lên đỉnh Kilimanjaro vào mùa Đông tuyết giá>. Thiên tình sử bi đát của đời Nguyên vang vọng mãi trong trái tim anh !

Thế rồi ước mơ mùa Đông được Nguyên nuôi dưỡng, trải qua từ hi vọng tràn trề sang thất vọng náo nề. Tuổi tác không cho phép chàng chờ đợi mãi cái ảo vọng tái ngộ MĐTĐTK, chàng đành chọn lối sống thích hợp với hoàn cảnh thay đổi của đất nước dưới chế độ mới. Một ngày kia, định mệnh đã đem đến cho Nguyên một người yêu mới .Cuộc gặp gỡ thật tình cờ, chỉ mấy tháng sau thời gian đi cải tạo về, Nguyên đã bất ngờ gặp lại

một người bạn học cố tri. Như vậy thời gian kể từ khi MĐTĐTK đi xa tính tới lúc này đã xấp xỉ 4 năm trôi, đủ để cho phép chàng khép kín cái ảo vọng tái ngộ người yêu xưa. Chàng cảm thấy đời mình như chợt sống lại trước sự sẵn đón nồng nhiệt của tình bạn cũ. Nàng_chàng không còn giữ thói quen mệnh danh cho nàng một cái tên thơ mộng nào đó, nên tạm gọi nàng bằng bút hiệu vốn do tự nàng đặt ra từ trước : Tiểu Muội (TM).

Khỏi phải ghi chép lại trong bài tùy bút đặc biệt dành riêng cho MĐTĐTK này về những diễn tiến của cuộc tình thơ mộng giữa Nguyên và TM, xây dựng trên môi trường sống không ổn định và phức tạp của xã hội mới đương thời (nếu có, sẽ được viết dưới một tiêu đề khác, sau này). Nguyên chỉ cần ghi nhớ rằng, 3 năm sau lần tái ngộ đầu tiên, Nguyên và TM đã kết thành đôi bạn trăm năm, rồi vài tháng sau nữa, Nguyên đã đến thăm bà mẹ của MĐTĐTK. Bà tiết lộ: vào cuối tháng 4 và đầu tháng 5/75 con bà từ hải ngoại đã nhắn rằng nếu có gặp Nguyên thì bảo chàng ghi mấy chi tiết lý lịch để con bà thêm tên vào danh sách chuyển tàu vượt biển nào đó mà chàng không biết có phải là do đồng nghiệp cũ ở bộ NG tổ chức hay không, hay có thể nàng muốn làm thủ tục bảo lãnh cho Nguyên thoát khỏi đất nước đang trong tình trạng dầu sôi lửa bỏng.

Nhưng rồi chờ mãi không biết tin tức gì về Nguyên nên con bà đã lập gia đình! Về phần Nguyên, chàng cũng cho bà xem một tấm ảnh chụp chàng với vợ mới cưới trước Viện Bảo Tàng trong vườn Bách thú SG vào tuần trăng mật. Cả bà và Nguyên đều ngỡ ngàng trước việc báo tin này. Thế là hoàn cảnh thân gái dặm trường nơi xứ lạ đã buộc MĐTĐTK chôn chặt mối tình đầu để sang ngang! Đã xảy ra một sự trùng hợp khó tránh được của Nguyên và MĐTĐTK, không để lại mối hờn giận gì cho hai kẻ đã từng hẹn ước sẽ gắn bó bên nhau trọn đời. Nhưng có một điều tồn tại vĩnh cửu, là từ đó, hình ảnh <con báo trắng tìm lên đỉnh núi Kilimanjaro vào mùa Đông tuyết giá> sẽ đi vào huyền thoại bất tử của đời chàng.

Mấy chục năm sau Nguyên đã an cư lạc nghiệp trên xứ sở của Giác Mơ. Chàng thường mượn thi ca để trải những nỗi vui buồn nhân thế. Trong web site CTT chàng đã đăng lại bài thơ LRCBMTTS kèm theo mấy lời ân cần nhắn nhủ:

NHỮNG ĐOÀN KHÚC TÌNH XA

Dù lãng mạn, uỷ mị, những tình thơ mang tên gọi thơ mộng của một mùa trong năm, một loài hoa, một cảnh thiên nhiên... vẫn được giữ gìn một cách trân quý như những kỷ niệm đẹp của thời đã qua.

TB.-Tác giả vô cùng hân hạnh nếu nhận được tin của:

_Người mang danh hiệu Mùa-Thu-Chết vào năm 70.

_Người mang tên gọi Mùa-Đông-Trên-Đỉnh-Tuyết-Kilimanjaro vào năm 73.

Dù tuổi tác đã cao và mỗi đối tượng trong thơ đều đã có cuộc sống an lành, việc nhắc lại Kỷ niệm đẹp giữa những người Bạn ngày xưa thật vô cùng quý báu.

ChinhNguyen/H.N.T. , USA/2011 (#57)

1- Mùa-Thu-Chết*

2- Mùa-Đông-Trên-Đỉnh-Tuyết-Kilimanjaro:

LỜI RU CA BỐN MÙA TRONG TÌNH SỬ Bis

(Cho người mang danh hiệu

MùaĐôngTrênĐỉnhTuyếtKilimanjaro*)

Gặp em mùa Hạ

Yêu em mùa Thu

Bên nhau mùa Đông

Xa nhau mùa Xuân

Rời Hạ lại qua, rời Thu lại tới

Gió lạnh bắt đầu thổi

Căn gác trọ đầu hiu

Không có em

Vòng tay bỏ ngõ

Bờ môi hững hờ

Em có nghe không?

Từng tiếng đập
Từng hơi thở
Rạo rọc hồn anh
Khi có em trong tay
Tấm thân nóng bỏng này từng khát khao áp ủ
Làm vỡ tan tảng băng tuyết lạnh hồn em

Em thấy chẳng?
Mùa Đông sắp đến
Hãy lắng im nghe
Lời ru ca bốn mùa trong tình sử
Lời anh ru em cho mãi mãi ngàn năm:
-Nhu con gấu trắng vẫn cô đơn
tìm lên đỉnh Kilimanjaro* vào mùa đông tuyết giá
-Anh cũng vẫn tìm em
dù nắng dù mưa
dù nóng dù rét
dù Xuân Hạ Thu Đông.

*Kilimanjaro: núi tuyết đẹp tuyệt vời ở châu Phi trong tác phẩm
lừng danh của văn hào E.Hemingway, đã được quay thành phim.
CN-H.N.T. , SG Thu 74-US 18 (38)

Mối sầu thiên thu của Nguyên kéo dài từ hi vọng đến thất vọng. Cho đến ngày nay đã hơn 48 năm kể từ khi chia tay MDTĐTK 14.th1.1975 đến 1.th6.2023, nàng hoàn toàn biệt tích.

*Ôi tháng Tư! hai đứa mình đôi ngả /Đông và Tây vời vọi cách muôn trùng
Em kẹt lại xứ xa vùng nam Á/Anh lên đường, Sài Gòn ở lại sau lưng
*Ôi tháng Tư! vỡ tan niềm hi vọng/Biết tìm đâu dấu vết của người xưa
Một ngày nào có về thăm quê cũ/Cũng chẳng mong gì ta được gặp nhau

.....
Từ chốn tha hương, anh ôm sầu vong quốc/Thêm nỗi buồn tê tái mất người yêu

.....
CN-H.N.T. USA, Apr.9.23, (591)
(Nhớ Mùa-Đông-Trên-Đỉnh-Tuyết-Killimanjaro)

Chỉ còn chút kỷ niệm vẫn ở bên chàng: một chiếc vòng đeo tay do từng ngón tay mỹ thuật tài tử của chàng mài giũa và khắc giong chữ <Tặng Mùa Đông Trên Đỉnh Tuyết Kilimanjaro> được tái chế từ vỏ đạn B.40 trong thời gian ở chốn lao tù. Chiếc vòng xinh đẹp chưa được trao tận tay người yêu, kèm theo một cuốn sổ ngân hàng có dư số nhỏ nhoi mà nàng đã nhờ chàng giữ trước khi xuất ngoại. Tuy nhiên, cuối cùng thời gian cũng dần dần xóa mờ vết thương lòng để hình ảnh người yêu xưa biến đổi từ một thực thể đời thường thành một thần tượng siêu nhiên, như đã được dự đoán trước từ một bài thơ nằm trong tập hồi ký TCNYVTTTCT:

Chủ đề

Anh cầm bút nghĩ hoài không thể viết
Mấy vần thơ ca ngợi cảnh đầu Xuân.
Chỉ còn em: Xuân nữ hay Thiên thần
Cho nét mực anh trào lên mặt giấy.

Như giòng suối triền miên không ngừng chảy,
Như trời sao lấp lánh mãi thiên thu,
Như trùng dương bát ngát tận xa mù,
Em bắt tử trong hồn anh để viết.
Viết về em với tình yêu tha thiết,
Nhớ người yêu đã biệt đã bao ngày,

*Dù cách xa mặt đất với chân mây,
Anh vẫn đặt em vào ngôi thần tượng
Làm đối tượng cho mọi nguồn tư tưởng
Viết bản trường ca bất tận của tình yêu.*

Thăm gọi tên em_Ng.T.*_đẹp yêu kiều!
(*Ng.T=Mùa-Đông-Trên-Đỉnh-Tuyết-Kilimanjaro)
ChinhNguyen/H.N.T. X.lộc/L.khánh 2/76 (13)

Thời gian! Phải, chỉ có thời gian mới có thể giúp cho con người tạm quên những kỷ niệm quá khứ sầu bi để vẫn tiếp tục đi nốt chặng cuối của cuộc đời. Tất nhiên Nguyên không thể không bị ràng buộc bởi qui luật đó. Và lại sẽ còn gì nữa không khi cứ nghĩ đến thời gian xa nhau gần nửa thế kỷ nếu có lần được tái ngộ thì chắc hẳn người nào cũng đã tóc bạc sương mai và yên bề gia thất. Giờ đây, cuộc sống đời thường với một gia đình yên ấm đã khiến trái tim khô héo của chàng dần dần trở nên tươi mát. Hãy để cho kỷ niệm lắng chìm trong tiềm thức và tự nó tuỷ lúc sẽ ngoi lên trong vùng ký ức. Nhìn về tương lai, chàng cố gắng sống thanh thản, an bình. Và cuối cùng để bù đắp những mất mát trong quá khứ, Nguyên xây dựng một ước mơ: hình ảnh người yêu _MÙA ĐÔNG TRÊN ĐỈNH TUYẾT KILIMANJARO trở thành nhân vật đối tượng của Nguyên trong một bài thơ đồng thời là một bài ru ca lạc quan, mở ra trước mắt Nguyên một chân trời mới :

MÙA ĐÔNG TRÊN ĐỈNH TUYẾT KILIMANJARO

*Như con báo vẫn cô đơn
tìm lên đỉnh Kilimanjaro vào mùa đông tuyết giá
-Anh cũng vẫn tìm em.....**

*Xuân Hạ Thu đã trôi vào dĩ vãng
Còn lại Đông đang lặng lẽ quay về
Tâm hồn ta trở lại thuở đam mê
Tay run rẩy đón người yêu vào mộng
Hương thơm ngát tóc lùa khung cửa rộng
Nắng vàng tươi lòng lộng áo tung bay
Môi hồng xinh thử thi ước mơ say
Sẽ mãi bên nhau như hình với bóng*

*Mùa Đông đến thiên nhiên đầy tuyết trắng
Màu trinh nguyên gợi hình ảnh người xưa
Tà áo em đang áp ủ phố phường
Và trải rộng khắp thảo nguyên đồi núi
Một bóng chim đậu trên cành trơ trụi
Một mái đầu pha bạc đứng băng khuâng
Từ xa xôi ngăn cách bởi trùng dương
Ai có biết nỗi lòng ta nhưng nhớ*

*Tuyết-và-tuyết ngút ngàn hoa tuyết nở
Từng cánh rơi lả tả khắp không gian
Cả đất trời sáng rực mở hồn hoang
Mộng với thực chập chờn trong cõi ảo
Như con báo giữa mùa Đông tuyết giá
Anh vẫn tìm em...lên tận đỉnh non cao
Chúng mình gặp nhau quần tụ với trăng sao
Thờ theo nhịp chuyển của vòng quay vũ trụ
Hát lời ru ca bốn mùa trong tình sử
Rồi an nhiên đi vào giấc ngủ thiên thu
[CN-H.N.T. Sept 18.2018 (328)]*

Đó chính là một ƯỚC MƠ CHO MÙA ĐÔNG của Nguyên./.

HồngNguyen/H.N.T. , USA, June.1.2023 (599)

Ghi thêm:

*Thơ CN/HNT đã đăng trên Blog Hướng Dương:

- . Chủ đề, 1976 (#13)=TCNYVTTTCT, 1975-77(#79)_HD Jun.20.12
- .Hạ tàn Thu tới, 2011(#26)_HD Sept.27.12
- .Ngày về 1977(#51)_HD Sept.26.13
- . Mùa Đông Trên Đỉnh Tuyết Killimanjaro, 2019(#328)_HD Jan.13.19
- .Lời Ru Ca Bốn Mùa Trong Tình Sử.1974(#38)_HD Jan.17.19
- .Tháng Tư, 2023 (#591)_HD Apr.9.23